# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
(seitsemäs jaosto)

2 päivänä kesäkuuta 2009 *

Asiassa T-47/03 DEP,

**Jose Maria Sison**, kotipaikka Utrecht (Alankomaat), edustajinaan asianajajat J. Fermon, A. Comte, H. Schultz ja D. Gürses,

kantajana,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehinään M. Vitsentzatos ja M. Bishop,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan vahvistamaan neuvoston kantajalle korvattavat oikeudenkäyntikulut asiassa T-47/03, Sison vastaan neuvosto, 11.7.2007 annetun tuomion (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) johdosta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. Šváby ja E. Moavero Milanesi,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

## Tosiseikat, menettely ja asianosaisten vaatimukset

1 Sison nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 6.2.2003 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jonka alkuperäisenä kohteena oli yhtäältä vaatimus tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä

terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta 12.12.2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/974/EY (EYVL L 337, s. 85) osittaisesta kumoamisesta ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus.

2 Kantaja jätti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.2.2003 toimittamalla erillisellä asiakirjalla välitoimihakemuksen, jossa hän vaati ensisijaisesti päätöksen 2002/974 täytäntöönpanon lykkäämistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän vaatimuksen 15.5.2003 antamallaan määräyksellä sillä perusteella, että kiireellisyysedellytys ei täyttynyt, ja päätti, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 16.7. ja 22.10.2003 antamillaan määräyksillä yhtäältä Alankomaiden kuningaskunnan ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia ja toisaalta Negotiating Panel of the National Democratic Front of the Philippinesin ja L. Jalandonin, F. Agcaoilin ja M. C. Ledesman (jäljempänä Negotiating Panel ja sen jäsenet) väliintulijoiksi tukemaan kantajan vaatimuksia.

4 Kun kanteella alun perin riitautettu päätös oli kumottu ja korvattu useaan otteeseen oikeudenkäynnin kuluessa toimilla, joissa on aina pysytetty kantajan varojen jäädyttäminen, ja kun kantajalle oli annettu mahdollisuus muotoilla vaatimuksensa uudelleen siten, että ne kohdistuivat näihin toimiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 11.7.2007 asiassa T-47/03, Sison vastaan neuvosto, antamassaan tuomiossa (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä asia Sison)

– kumosi tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001

2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta 29.5.2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/379/EY (EUVL L 144, s. 21) siltä osin kuin se koskee kantajaa

– hylkäsi vahingonkorvausvaatimuksen

– velvoitti neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut.

5 Kantaja lähetti 3.3.2008 neuvostolle yksilöidyn laskelman pääasian oikeudenkäynnin ja välitoimimenettelyn kuluista, joiden yhteissumma oli kantajan mukaan 109 009,35 euroa.

6 Neuvosto kiisti tämän määrän 4.7.2008 päivätyllä kirjeellään ja tarjoutui maksamaan 45 000 euroa korvattavina oikeudenkäyntikuluina. Se vetosi tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-228/02 DEP, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vastaan neuvosto 15.1.2008 antamaan määräykseen (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä asiassa OMPI annettu määräys).

7 Kantaja ilmoitti 7.7.2008 päivätyllä kirjeellään, että se ei hyväksy neuvoston ehdottamaa oikeudenkäyntikulujen määrää, ja kehotti tätä tekemään ”kohtuullisemman tarjouksen”.

8 Neuvosto ilmoitti 21.10.2008 päivätyllä kirjeellään olevansa valmis maksamaan kantajalle kaikkiaan 50 000 euron suuruisen summan.

9 Koska asianosaiset eivät päässeet sopimukseen korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrästä, kantaja jätti 1.12.2008 kirjaamoon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisen, nyt käsiteltävänä olevan pyynnön oikeudenkäyntikulujen vahvistamisesta.

10 Neuvosto esitti 26.1.2009 kirjaamoon toimittamassaan kirjelmässä tätä pyyntöä koskevat huomautuksensa.

11 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa neuvoston suorittamaan sille yhtäältä pääasian oikeudenkäynnistä ja välitoimimenettelystä aiheutuneina kuluina 109 009,35 euroa 7 prosentin suuruisine vuotuisine viivästyskorkoineen 3.3.2008 lukien siihen saakka, kun koko maksu on suoritettu, ja toisaalta nyt esillä olevasta menettelystä aiheutuneina kuluina 2 000 euroa.

12 Neuvosto vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi enintään 30 300 euroa.

## Oikeudellinen arviointi

*Asianosaisten lausumat*

13 Kantaja viittaa yhtäältä 3.3.2008 neuvostolle lähettämäänsä kirjeeseen, jonka liitteenä oli yksityiskohtainen erittely kaikista sille aiheutuneista kuluista, mukaan lukien asianajopalkkiot, konekirjoituskulut, kopiokulut, matkakulut, postikulut, faksikulut ja puhelinkulut. Se toteaa, että kaikki nämä kulut olivat sen puolustukselle välttämättömiä ja että ne on laskettu hyvin kohtuullisesti. Neuvosto ei sen mukaan myöskään ole esittänyt vastalauseita tältä osin.

14 Kantaja viittaa toisaalta 7.7.2008 neuvostolle lähettämäänsä kirjeeseen siltä osin kuin siitä ilmenee joukko eroavaisuuksia nyt käsiteltävänä olevan asian ja asiassa OMPI annettuun määräykseen johtaneen asian (jäljempänä asia OMPI) välillä.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli sen mukaan ensinnäkin asiassa OMPI arvioinut korvattavien oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi 50 000 euroa eikä 40 000 euroa, eikä neuvoston ollut korvattava kuin neljä viidesosaa tästä määrästä. Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto on kuitenkin velvoitettu korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

16 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi asiassa OMPI sekalaisten kulujen määräksi kohtuulliseksi katsomansa 2 500 euroa, kun näistä kuluista ei ollut esitetty yksityiskohtaista erittelyä. Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja on kuitenkin asianmukaisesti perustellut yksityiskohtaisesti tällä perusteella vaaditut 11 509,35 euroa.

17 Kolmanneksi välitoimimenettelyyn liittyvät kulut ovat käsiteltävänä olevassa asiassa 7 500 euroa neuvoston esittämän 5 000 euron sijasta.

18 Neljänneksi kantajan mukaan käsiteltävänä olevassa asiassa oli välttämätöntä palkata asianajajia Filippiineillä erityisesti kantajan puolustuksen kannalta välttämättömien todisteiden hankkimiseksi.

19 Asiassa OMPI väliintulijana oli vain Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, kun taas käsiteltävänä olevassa asiassa tämän jäsenvaltion lisäksi väliintulijoina olivat myös Alankomaiden kuningaskunta sekä Negotiating Panel ja sen jäsenet. Lisäksi kaksi viimeksi mainittua väliintulijaa osallistuivat oikeudenkäyntiin erittäin aktiivisesti.

20 Kantaja toteaa kuudenneksi ja lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa OMPI (antamansa määräyksen 66 kohdassa), että kannekirjelmässä oli vain 19 sivua, joista yli puolet koostui täysin merkityksettömistä seikoista. Tämä arvostelu ei koske käsiteltävänä olevaa asiaa, jossa lisäksi kehiteltiin erilaista argumentaatiota.

21 Kantaja toteaa joka tapauksessa, että koska sen esittämää yksityiskohtaista erittelyä sille aiheutuneista kuluista ei ole konkreettisesti kiistetty, käsiteltävänä olevan asian ja asian OMPI vastaavuutta toisiinsa ei voida pitää ratkaisevana argumenttina.

22 Se katsoo lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulisi velvoittaa neuvosto suorittamaan sille 7 prosentin vuotuista viivästyskorkoa 3.3.2008 lukien siihen saakka, kunnes maksu on kokonaan suoritettu.

23 Kantaja toteaa lopuksi, että nyt käsiteltävänä oleva vaatimus johtuu neuvoston kohtuuttomasta asenteesta ja että tästä aiheutuvien lisäkulujen suuruudeksi voidaan kohtuullisesti arvioida 2 000 euroa.

24 Neuvosto pitää kantajan vaatimien kulujen määrää liiallisena, kun otetaan huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa OMPI vahvistama määrä.

25 Se ei erityisesti hyväksy sitä, että käsiteltävänä olevan asian ja asian OMPI välillä olisi väitettyjä eroja, ja väittää sen sijaan, että pääasian oikeudenkäynnissä kantajan asianajajien oli objektiivisesti arvioiden suoritettava sama työmäärä kuin asian OMPI kantajien asianajajien. Neuvosto toteaa välitoimimenettelyn osalta, että se ja pääasian oikeudenkäynti antoivat aihetta argumentaation runsaaseen toistoon. Välitoimimenettelyyn liittyvät kulut ovat näin ollen suhteellisen vähäisiä, eikä niiden pitäisi ylittää 5 000:ta euroa.

26 Neuvosto toteaa käsiteltävänä olevassa asiassa asianajopalkkioiden osalta, että kantajan asianajajien tuntipalkkio on tosiasiallisesti ollut 150 euroa. Neuvoston mukaan käsiteltävänä olevassa asiassa tulisi soveltaa tätä tuntipalkkiota asiassa OMPI kohtuullisena pidetyn 250 euron sijasta.

27 Neuvosto toteaa lopuksi, että sekalaisten kulujen ei tulisi ylittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa OMPI vahvistamaa 2 500:aa euroa.

28 Edellä esitetyn perusteella neuvosto katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa korvattavien oikeudenkäyntikulujen kokonaismäärä tulisi vahvistaa 30 300 euroksi seuraavan laskelman mukaisesti:

– pääasian oikeudenkäynti: (190 tuntia x 150 euroa = 28 500 euroa) – 1/5 = 22 800 euroa

– välitoimimenettely: 5 000 euroa

– sekalaiset kulut: 2 500 euroa.

*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

29 Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta syntyy riita, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee sen asianosaisen pyynnöstä ja kuultuaan toisen asianosaisen huomautukset antamalla määräyksen, josta ei voi valittaa.”

30 Työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan mukaan korvattavia oikeudenkäyntikuluja ovat ”asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio”. Tästä määräyksestä ilmenee, että korvattavat kulut on rajattu ensinnäkin asian käsittelystä aiheutuneisiin kustannuksiin ja toiseksi tätä varten välttämättömiin kustannuksiin (ks. asia T-342/99 DEP, Airtours v. komissio, määräys 28.6.2004, Kok., s. II-1785, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden palkkioiden määrää, jotka asianosaisten on maksettava omille asianajajilleen, vaan ne voivat vahvistaa, minkä määräisinä oikeudenkäyntikulujen maksamisesta vastuussa olevan asianosaisen on ne korvattava. Antaessaan ratkaisua oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskevaan hakemukseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse ottaa huomioon asianajajien kansallisia palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisen ja tämän asiamiesten tai avustajien välillä tästä tehtyä sopimusta (ks. em. asia Airtours v. komissio, määräyksen 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on niin ikään todettu, että asianajajien palkkioita koskevien yhteisön oikeussääntöjen puuttuessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on vapaasti arvioitava asiassa esille tulleita seikkoja ja otettava tältä osin huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta ja asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja oikeudenkäynnissä kyseessä olleet asianosaisten taloudelliset intressit (ks. em. asia Airtours v. komissio, määräyksen 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrää käsiteltävänä olevassa asiassa on arvioitava näiden seikkojen valossa.

34 Tältä osin on todettava aivan aluksi, että käsiteltävänä olevassa asiassa on läheisiä vastaavuuksia asian OMPI kanssa, olipa sitten kysymys näiden kahden oikeusriidan kantajien taloudellisista intresseistä (asiassa OMPI annetun määräyksen 51 kohta), näiden oikeusriitojen kohteesta ja luonteesta, niiden merkityksestä yhteisön oikeuden näkökulmasta tai kummankin asian vaikeusasteesta (asiassa OMPI annetun määräyksen 52, 53, 55 ja 58 kohta). Hyvin monet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisemista oikeudellisista kysymyksistä esiintyvät asiassa Sison annetun tuomion perusteluissa ja asiassa T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vastaan neuvosto, 12.12.2006 annetun, asiassa OMPI julistetun tuomion perusteluissa (Kok., s. II-4665). Kantaja ei myöskään voi hyötyä viimeksi mainitusta ratkaisusta ennakkotapauksena, koska tämä annettiin kuusi kuukautta sen jälkeen, kun käsiteltävänä olevassa asiassa pidettiin suullinen käsittely.

35 On siis asianmukaista, että mainittua asiaa OMPI käytetään viitekehyksenä arvioitaessa käsiteltävänä olevassa asiassa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrää.

36 Siltä osin kuin kysymys on työmäärästä, joka oikeudenkäyntikulumenettelystä on voinut aiheutua kantajan avustajille, kantajan neuvostolle 3.3.2008 lähettämän kirjeen liitteenä olevasta yksityiskohtaisesta kuluerittelystä ilmenee, että niiden työtuntien kokonaismäärä, joiden korvaamista vaaditaan ja joiden yhtenäinen tuntitaksa on 150 euroa, on 650:tä (533 tuntia asianajajien työskentelyä, johon lisätään 97 tuntia kantajan filippiiniläisten asianajajien konsultointia).

37 Vaikka nämä työtunnit vaikuttavat asianmukaisesti perustelluilta kirjanpidon näkökulmasta, yhteisöjen tuomioistuinten on kuitenkin otettava pääasiallisesti huomioon se työtuntien kokonaismäärä, jota voidaan pitää objektiivisesti tarkasteltuna asian käsittelyä varten välttämättömänä riippumatta niiden asianajajien lukumäärästä, joiden kesken suoritettu työ on saatettu jakaa (ks. asiassa OMPI annetun määräyksen 60 kohta).

38 Tältä osin on muistettava, että esitettyjen oikeudellisten kysymysten uutuus ja tärkeys sekä oikeusriidan taloudellinen intressi oikeuttivat sen, että kantajan asianajajat uhrasivat siihen suuren työmäärän (asiassa OMPI annetun määräyksen 60 kohta).

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi kuitenkaan asianosaisten toimittamien selitysten perusteella pitää siellä tapahtunutta asian käsittelyä varten objektiivisesti tarkasteltuna välttämättömänä sille esitettyjä 97 500 euron kustannuksia, jotka vastaavat 650 asianajajatyötuntia.

40 Vaikka edellä esitetystä ilmenee, että oikeusriita on voinut tosiasiallisesti edellyttää kantajan asianajajilta suurta työmäärää, vaikuttaa se työtuntien kokonaismäärä, jonka korvaamista vaaditaan, ensi näkemältä erittäin korkealta asiassa OMPI asianmukaiseksi arvioituun työmäärään nähden.

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi asiassa OMPI antamassaan määräyksessä (70 kohta) kantajalle oikeudenkäynnistä aiheutuneiden välttämättömien palkkioiden laskemiseksi, että oikeusriita edellytti objektiivisesti tarkasteltuna kirjallisessa menettelyssä kokeneen asianajajan työskentelyä 150 tunnin ajan, josta tuntipalkkio oli 250 euroa, ja suullisessa käsittelyssä saman asianajajan työskentelyä 40 tunnin ajan.

42 On lisäksi huomattava, että nämä 190 työtuntia kohdennettiin koko kanteeseen, myös yhteisen kannan peruuttamista koskevaan vaatimukseen ja korvausvaatimukseen, jotka

molemmat jätettiin tutkimatta, minkä vuoksi neuvosto velvoitettiin korvaamaan vain neljä viidesosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

43 Toiseksi eroavaisuudet, joita kantaja väittää olevan käsiteltävänä olevan asian ja asian OMPI välillä, eivät ole sellaisia, että ne voisivat saada ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioimaan käsiteltävänä olevaa asiaa merkittävästi eri tavalla.

44 Siltä osin kuin ensiksi on kysymys välitoimimenettelystä käsiteltävänä olevassa asiassa aiheutuneesta lisätyöstä, kantajan arviointi 50 tuntia (joka vastaa palkkioiden lisäystä 7 500 eurolla) sen osuudeksi vaikuttaa liialliselta, kun otetaan huomioon se argumentaation runsas toistaminen, jonka neuvosto on todennut ja jonka välitoimia koskevan hakemuksen ja pääasian kannekirjelmän vertailu osoittaa.

45 Siltä osin kuin toiseksi on kysymys siitä, että kantajan oli väittämänsä mukaan välttämätöntä turvautua ulkomaisten – tässä tapauksessa filippiiniläisten – asianajajien palveluihin, neuvosto toteaa oikein perustein, että myös asiassa OMPI kantajan oli pitänyt turvautua englantilaisten asianajajien palveluksiin sen oikeudenkäynnin osalta, jonka kohteena OMPI oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

46 Siltä osin kuin kolmanneksi on kysymys siitä, että käsiteltävänä olevassa asiassa on useampia väliintulijoita ja että ne ovat osallistuneet aktiivisesti oikeudenkäyntiin, neuvosto toteaa niin ikään oikein perustein yhtäältä, että kantaja vastasi Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliintulokirjelmiin samoilla lyhyillä huomautuksilla samoihin argumentteihin vedoten, ja toisaalta, että huomautuksissaan se pelkästään hyväksyi Negotiating Panelin ja sen jäsenten väliintulon kantajan vaatimusten tueksi.

47 Siltä osin kuin neljänneksi on kysymys kantajan tässä asiassa esittämien kirjelmien ja asian OMPI kantajan esittämien kirjelmien (ks. asiassa OMPI annettu määräys, 66 kohta) määrällisistä ja jopa laadullisista eroista, on totta, että kannekirjelmä käsiteltävänä olevassa asiassa oli monitahoisempi kuin asiassa OMPI. Muut oikeudenkäyntiasiakirjat ovat kuitenkin pituudeltaan ja asiasisällöltään olleet toisiinsa verrattavissa, ja kyseiset kaksi asiaa ovat antaneet aihetta toisiaan vastaaviin oikeudenkäyntimenettelyyn liittyviin seikkoihin, olipa sitten kyse kirjallisesta tai suullisesta menettelystä.

48 Vaikka kolmanneksi 150 euron tuntipalkkio, jonka soveltamista kantaja pyytää, vaikuttaa hyvin kohtuulliselta verrattuna kantajan asiassa OMPI vaatimiin 200, 300 ja 500 euroon (asiassa OMPI annettu määräys, 64 kohta), on kuitenkin niin, että tätä korvausta voidaan pitää asianmukaisena pätevän ja kokeneen ammattilaisen, joka kykenee itsenäiseen ja ripeään työskentelyyn, palvelusten korvaamiseksi. Tämä ero palkkion suuruudessa otetaan kuitenkin huomioon arvioitaessa käsiteltävänä olevan asian käsittelyä varten välttämättömänä pidettävien työtuntien kokonaismäärää.

49 Edellä esitetyn perusteella on katsottava kantajalle pääasiasta ja välitoimimenettelystä aiheutuneiden välttämättömien palkkioiden laskemiseksi, että oikeusriita on objektiivisesti tarkasteltuna edellyttänyt kirjallisessa menettelyssä kokeneen asianajajan 160 tunnin työskentelyä, josta maksettava palkkio on tällä hetkellä noudatettavan 150 euron tuntipalkkion perusteella, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo käsiteltävänä olevassa asiassa asianmukaiseksi, 24 000 euroa (160 kertaa 150). Voidaan lisäksi katsoa, että oikeusriita on objektiivisesti tarkasteluna edellyttänyt suullisessa menettelyssä saman asianajajan 50 tunnin työskentelyä, josta maksettava palkkio on siis 7 500 euroa.

50 Näihin määriin on lisättävä sekalaiset kulut, joiden ei neuvoston mukaan tulisi ylittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa OMPI kohtuulliseksi katsomaa 2 500:aa euroa mutta jotka kantajan 3.3.2008 päivättyyn kirjeeseen liittämän yksityiskohtaisen erittelyn mukaan ovat 11 509,35 euroa.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tältä osin, että konekirjoituskulut, kopiokulut, matkakulut, postikulut, faksikulut ja puhelinkulut on hyväksyttävä kokonaisuudessaan korvattaviksi, koska ne vaikuttavat kyseisen eritelmän perusteella asianmukaisesti perustelluilta ja kohtuullisiksi arvioiduilta.

52 On kuitenkin sitä vastoin alennettava matkakuluja, jotka liittyvät kantajan asianajajien yhdeksään matkaan Brysselistä Utrechtiin, 1 620 eurolla, kantajan matkaan Utrechtista Luxemburgiin 760 eurolla ja kantajan asianajajien matkaan Brysselistä Luxemburgiin 218 eurolla. Asian käsittelyä varten välttämättöminä ei lähtökohtaisesti voida pitää kuluja, jotka ovat aiheutuneet siitä, että asianajaja on matkustanut tapaamaan asiakastaan henkilökohtaisesti tämän asuinpaikkakunnalle (ks. vastaavasti asia C-107/91, ENU v. komissio, määräys 15.3.1994, 23 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), tai siitä, että kantaja on osallistunut henkilökohtaisesti suulliseen käsittelyyn Luxemburgissa, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tätä vaatinut tai olosuhteet eivät ole tätä edellyttäneet (ks. vastaavasti asia 24/79, Oberthür v. komissio, määräys 17.9.1981, Kok., s. 2229, 2 ja 3 kohta; asia C-137/92 DEP, Hüls v. komissio, määräys 16.12.1999, 21 ja 22 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja yhdistetyt asiat T-85/94 DEP ja T-85/94 OP-DEP, Branco v. komissio, määräys 8.7.1998, Kok., s. II-2667), tai siitä, että asianosaisen asianajaja on suullisen menettelyn päättymisen jälkeen ollut henkilökohtaisesti läsnä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen julistaessa tuomion Luxemburgissa (ks. vastaavasti asia C-104/89 DEP, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.1.2004, Kok., s. I-1, 48–50 kohta).

53 Korvattavien kulujen kokonaismäärä on tämän vuoksi 8 911,35 euroa.

54 Edellä esitetyn perusteella kohtuullinen arvio kantajalle korvattavien oikeudenkäyntikulujen kokonaismäärästä pääasian oikeudenkäynnissä vahvistetaan 41 000 euroksi.

55 Kun otetaan huomioon, että tässä summassa on otettu huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat tähän päivään saakka, ei ole tarpeen lausua erikseen oikeudenkäyntikuluista, joita on aiheutunut tästä oikeudenkäynnistä (ks. vastaavasti edellä asiassa Mulder ym. v. neuvosto ja komissio annettu määräys, 87 kohta) eikä viivästyskorkojen maksamista koskevasta vaatimuksesta (em. asia ENU v. komissio, määräyksen 26 kohta ja asia C-220/91 P-DEP, Preussag Stahl v. komissio, määräys 6.11.1996, 11 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; asia T-58/05 DEP, Centeno Mediavilla ym. v. komissio, määräys 10.2.2009, 43 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

56 Kun lopuksi otetaan huomioon sen lopputulos, korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrää ei ole syytä korottaa siten, että niihin lisättäisiin tätä oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskevaan oikeudenkäyntiin liittyvä summa (ks. vastaavasti em. asia Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, määräyksen 88 kohta).

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(seitsemäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

**Niiden oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi, jotka Euroopan unionin neuvoston on korvattava Jose Maria Sisonille, vahvistetaan 41 000 euroa.**

Annettiin Luxemburgissa 2 päivänä kesäkuuta 2009.

E. Coulon — kirjaaja

N. J. Forwood — jaoston puheenjohtaja